

WORTH_Human Library: Maria Sorea

-Eram prin clasa a cincea.... În 53. 53-54 era. Și în fața întregii școli... școala generală am făcut-o în Mateiaș, erau șapte clase pe vremea aceea... și în fața întregii școli, în careu, ne-a luat cravata de pionier (pionierii erau membrii ai organizației de copii a Partidului Comunist—n.red.). Țin minte că am plâns foarte mult și am fost tare, tare necăjită! Că era o rușine să ți se ia cravata... Am fost mai mulți copii, dar prima dată mie mi s-a luat și după aceea celorlalți. Erau vreo cinci, șase copii la care li s-a luat cravata... Ne-a spus că suntem fii de chiaburi și nu putem să păstrăm așa un simbol al comunismului.... Tare necăjită am fost!

.....

După ce am terminat șapte clase am venit la liceu, la Rupea. La început gazda unde eram cazați ne făcea mâncare, dar după aceea tot mai greu se găsea și trebuia să stea la cozi mari la carne și n-a mai vrut să ne mai facă mâncare. În anul doi, cât eu eram în clasa a noua, că am început cu clasa a opta... în clasa a noua, sora mea - se desființase școala generală din Mateiaș și am adus-o și pe sora mea aici la Rupea, la școală... Și n-am avut voie să mâncăm nicicând împreună cu ceilalți colegi din cauză că eram fiice de chiabur. Veneam de la școală și pe un reșou găteam ce puteam și mâncam și hrană rece și... foarte greu a fost! În anul următor, țin minte că profesorul Popa îi spune tatei în 15 septembrie, când ne-a dus la școală, că anul acesta vom putea mânca și noi... Foarte bucuros a fost tata că s-a rezolvat cu mâncarea! Însă n-a fost de lungă durată treaba, că după două săptămâni din nou ne-au scos în

fața întregului colectiv de elevi și ne-au spus că nu mai avem voie să mâncăm la cantină cu ceilalți copii, că suntem fiice de chiabur și influențăm negativ colectivul... A fost iarăși o lovitură!...

.....

După ce m-am căsătorit, mi-am schimbat numele, am devenit alt om... Umblau după mine, când eram la Întreprinderea Mixtă, umblau după mine să mă facă membră de partid. La început utecistă, și după aceea membră de partid. N-am vrut, nici una, nici alta n-am vrut. Mereu îi spuneam soțului: E suficient cu unul în familie, pe voi o să vă pună la zid și o să vă împuște și, zic, cel puțin eu să rămân să cresc copiii. Că aveam speranța că odată și odată se va termina. Și amânam mereu semnătura și cererea de intrat în partid sau utemistă, o amânam de pe zi pe alta. Și văzând că nu vreau, m-au lăsat pe urmă în pace....

.....

Membrii de partid aveau prioritate la orice, și la cumpărături, și la... orice produs. Că pe vremea aceea nu se găseau și cuverturi sau, eu știu, așa anumite obiecte în casă care-ți trebuiau. Nu le puteai lua decât cu repartiție sau li se dădeau numai membrilor de partid. Și atunci încercau să mă convingă că, uite, pot să cumpăr mai ușor, pot să rezolv mai ușor, sau, eu știu, în felul ăsta. Dar n-au reușit! Că am zis că mai bine mă lipsesc ...